

(สำเนา)

ที่ สร.๐๘๐๑/๙๖๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙

เรื่อง ขอความเป็นธรรมในการขอออกใบเบิกทางนำไม้สักเคลื่อนที่

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่วน ที่ สร.๐๑๐๗/๕๕๐

ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๙

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายอานนท์ จ่างตระกูล ผู้จัดการบริษัทผลิตภัณฑ์ไม้สัก จำกัด ได้ร้องเรียนต่อฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอความเป็นธรรมในการขอออกใบเบิกทางนำไม้สักเคลื่อนที่ และฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมีบัญชาให้ส่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นก่อน นั้น

ข้อเท็จจริงของเรื่องนี้มีว่า นายสุพจน์ สุขตากจันทร์ ได้ลักลอบนำไม้สัก จำนวน ๒๕๕๐ ท่อน เข้ามาในราชอาณาจักรไทยที่ตำบลแม่ระมาด อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก เจ้าพนักงานศุลกากรได้ทำการจับกุม นายสุพจน์ สุขตากจันทร์ เป็นผู้ต้องหาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ และกรมศุลกากรสั่งปรับนายสุพจน์ สุขตากจันทร์ เป็นเงิน ๒,๓๒๓,๒๘๒.๕๐ บาท และได้ขายไม้คั้นให้แก่ นายสุพจน์ สุขตากจันทร์ ซึ่งนายสุพจน์ฯ ได้ชำระเงินค่าปรับ และค่าซื้อไม้คั้นให้แก่กรมศุลกากรเรียบร้อยแล้ว คดีถึงที่สุด ต่อมา นายสุพจน์ฯ ได้ขายไม้รายนี้ให้แก่บริษัทผลิตภัณฑ์ไม้สัก จำกัด ซึ่งมีนายอานนท์ จ่างตระกูล เป็นผู้จัดการ และเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๘ บริษัทผลิตภัณฑ์ไม้สัก จำกัด ได้ยื่นเรื่องราวขอรับใบเบิกทางเพื่อนำไม้ดังกล่าวส่งมายังที่ทำการของบริษัทในกรุงเทพฯ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ (ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๘) กรมป่าไม้ได้แจ้งให้บริษัทฯ ทราบเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๑๘ ว่าไม้รายนี้ ได้นำเข้ามาก่อนที่จะพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ จะใช้บังคับ และพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้บัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานป่าไม้ออกใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่สำหรับไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ ฉะนั้น การออกใบเบิกทางให้กับไม้รายนี้ จึงไม่อาจกระทำได้ ด้วยเหตุนี้ นายอานนท์ จ่างตระกูล ผู้จัดการบริษัทผลิตภัณฑ์ไม้สัก จำกัด จึงได้ทำหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า

ก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ การนำไม้เคลื่อนที่ที่จะต้องมิใช่ใบเบิกทางจะต้องเป็นการนำไม้หรือของป่าที่ทำออกตามใบอนุญาตไปถึงที่อันระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว กรณีหนึ่ง และการนำไม้ที่ทำออกโดยไม่ต้องรับอนุญาตไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว อีกกรณีหนึ่ง ดังนั้นการนำไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเคลื่อนที่จึงไม่ต้องมีใบเบิกทางกำกับไม้นั้น เพราะนอกจากไม่เข้าสองกรณีดังกล่าวแล้วไม้ดังกล่าวยังเป็นไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกด้วย ซึ่งเรื่องทำนองนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้เคยให้ความเห็นไว้ครั้งหนึ่งแล้ว ตามบันทึกความเห็นซึ่งนำส่งตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ สร.๐๘๐๑/๔๗๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๗ (ซึ่งได้แนบสำเนาพร้อมนี้ด้วยแล้ว) ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ ออกใช้บังคับโดยแก้ไขบทบัญญัติของมาตรา ๓๘ ให้การนำไม้เคลื่อนที่ที่จะต้องมิใช่ใบเบิกทางกำกับรวมถึงการนำไม้ที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้วด้วย

เมื่อบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันใช้บังคับแก่ไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่นนี้ การนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่น่าไม้เคลื่อนที่ กล่าวคือ ต้องมีใบเบิกทางกำกับด้วย โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าไม้นั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนหรือหลังพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ ดังนั้นเมื่อมีผู้ขอใบเบิกทางพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้จึงชอบที่จะออกใบเบิกทางให้ถ้าคำขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)

สำนักงานเลขานุการกรม
โทร.๒๒๐๒๐๖-๙